

Samenvatting

Het college heeft ingestemd met het ter besluitvorming voorleggen aan de gemeenteraad van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht 2020. Deze verordening vormt de basis om maatwerk en passende ondersteuning te bieden aan Maastrichtenaren die zelf of samen met hun omgeving onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie. Zij kunnen een beroep doen op ondersteuning door de gemeente, zodat zij zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen of gebruik kunnen maken van beschermd wonen of opvang.

Voorliggende verordening bevat geen inhoudelijke beleidswijziging, maar kent enkele minimale technische aanpassingen om aansluiting te houden bij de per 1 januari 2020 gewijzigde Wmo2015 als gevolg van invoering van het *abonnementstarief Wmo 2020*. De verordening wordt ter besluitvorming voorgelegd aan de gemeenteraad. De ingangsdatum van de nieuwe Wmo-verordening is voorzien op 1 januari 2020.

Beslispunten

1. Instemmen met bijgevoegd raadsvoorstel en daarmee de gemeenteraad te verzoeken de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht 2020 vast te stellen.

Besluit Burgemeester en Wethouders d.d. 26 november 2019:

Conform.

1. Aanleiding

In het regeerakkoord 2017–2021 hebben de fracties van de partijen VVD, CDA, D66 en ChristenUnie een pakket aan maatregelen aangekondigd om de zorg betaalbaar te houden voor zorgbehoevenden en om stapeling van eigen betalingen in de (langdurige) zorg en ondersteuning te verminderen. Op die manier borgt het kabinet dat de zorg financieel toegankelijk blijft, ook voor mensen die (binnen het gezin) zorg uit meerdere domeinen ontvangen en daardoor met meerdere eigen bijdragen en het eigen risico voor verzekerde zorg worden geconfronteerd. Het pakket bevat maatregelen gericht op de eigen betalingen in de Zorgverzekeringswet (Zvw), de Wet langdurige zorg (Wlz) en de Wmo 2015.

Een van de rijksmaatregelen om stapeling van zorgkosten te voorkomen, betreft de invoering per 1 januari 2020 van een *abonnementstarief* van €19,- per maand voor huishoudens¹ die gebruik maken van Wmo-voorzieningen. Daarbij speelt inkomen, huishoudsamenstelling of hoeveelheid ontvangen ondersteuning geen centrale rol meer in de bepaling van de hoogte van de eigen bijdrage.

Midden- en hogere inkomens profiteren het meest van het abonnementstarief omdat zij in de voormalige inkomensafhankelijke variant een (fors) hogere eigen bijdrage betaalden dan het nu voorgestelde eenheidstarief. Voor minima is er geen effect omdat het abonnementstarief gelijk is aan de minimale eigen bijdrage zoals die al langer voor hen gold. Om ook minima te laten profiteren, moet eveneens de stapeling van kosten worden tegengegaan die kan optreden indien er een aanvullende eigen bijdrage in rekening wordt gebracht bij algemene voorzieningen die men benut samen met een Wmo-maatwerkvoorziening.

Om zowel de invoering van het abonnementstarief te formaliseren als de ongewenste stapeling van kosten te voorkomen, was een wetswijziging nodig. Dit is geformaliseerd in de “Wet tot wijziging van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 inzake de bijdrage voor maatschappelijke ondersteuning en de beoordeling voor de verstrekking van de maatwerkvoorziening” (Stb. 2019, 185)². Aanvullend zijn op dit vlak een aantal zaken bij Algemene Maatregel van Bestuur gewijzigd (St. 2019,319)³.

Als tussenstap naar de invoering van het wettelijk verankerde abonnementstarief per 1 januari 2020 betaalden huishoudens reeds in 2019 voor zorg en ondersteuning vanuit de Wmo een maximale eigen bijdrage van € 17,50 per 4 weken. In Maastricht was dit €14,- per 4 weken in verband met de verlaagde eigen bijdrage waartoe de gemeenteraad heeft besloten. Vanaf 2019 wordt ook niet meer

¹ De maximale eigen bijdrage van € 19,- per maand geldt per huishouden. Maken meer personen in één huishouden gebruik van de Wmo dan betalen zij samen € 19,-.

² <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stb-2019-185.html>

³ <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stb-2019-319.html>

gekeken naar het inkomen, vermogen of de hoeveelheid geleverde hulp of ondersteuning. Er was daarmee al in 2019 sprake van een 'pseudo-abonnementstarief Wmo'. De Maastrichtse gemeenteraad heeft reeds per 1 januari 2019 kaders gesteld ten aanzien van deze gewijzigde eigen bijdragesystematiek.

De wetgever heeft daarnaast (ongewijzigd) bepaald dat voor woningaanpassingen en hulpmiddelen *kostprijsbewaking* van toepassing blijft. Dit houdt in dat bij deze gespecificeerde maatwerkvoorzieningen de som van de betaalde eigen bijdrage de kostprijs van de betreffende voorziening niet mag overschrijden. Bij andere Wmo-voorzieningen waarbij er sprake is van terugkerende dienstverlening met een hulpverleningsrelatie zal het feitelijk niet voorkomen dat de kostprijs per maand wordt overschreden. Het is daarom ook niet doelmatig en te kostbaar om daarop te controleren. Het college is primair verantwoordelijk voor deze kostprijsbewaking, maar het CAK kan die voor het college uitvoeren. Het bepalen van de kostprijs dient daartoe beschreven te zijn/worden in de Wmo-verordening. Hierin is in Maastricht reeds voorzien omdat dit beleid ook in de vorige Wmo2015 van kracht was.

Nieuw per 1 januari 2020 is dat het abonnementstarief breder wordt ingevoerd dan enkel voor maatwerkvoorzieningen; ook algemene voorzieningen waarbij er sprake is van een [duurzame hulpverleningsrelatie](#)⁴ met een individuele cliënt vallen verplicht onder het abonnementstarief. Dit om ongewenste kostenstapeling te voorkomen. Gemeente leggen in de Wmo-verordening vast welke algemene voorzieningen onder het abonnementstarief vallen. Dit betekent ook dat bij overige algemene voorzieningen, dus zonder duurzame hulpverleningsrelatie, geen (verplicht) abonnementstarief geldt en dat dan, tot maximaal de kostprijs van de voorziening, aan de cliënt in rekening mag worden gebracht (hetgeen dan eveneens in de verordening vastgelegd moet worden)

En tenslotte heeft het abonnementstarief tevens als doel om uitvoeringskosten te reduceren, regeldruk te verlagen en te zorgen voor meer eenvoud voor de cliënt. Om deze doelen te bereiken, zijn door het Rijk een aantal keuzes gemaakt:

1. De bijdrage is altijd een vast bedrag van € 19,00, tenzij de gemeente een lager bedrag voor alle cliënten in de verordening heeft opgenomen. Er worden geen (lagere) deelbijdragen meer in rekening gebracht. Dit is voor een cliënt makkelijk te begrijpen. En in plaats van 2 periodes achteraf, ontvangen Wmo-clieñten de eigen bijdragefactuur per 1-1-2020 sneller, namelijk in de maand zelf.

⁴ https://vng.nl/files/vng/brieven/2019/attachments/bijlage_6_handreiking_duurzame_hulpverleningsrelatie_-_def_s_b1901041_1_n.pdf

2. Er is gekozen om het berichtenverkeer per 1-1-2020 alleen tussen het CAK en gemeenten te laten plaatsvinden⁵. En dus niet langer tussen (vele) aanbieders en het CAK. De betrokkenheid van minder partijen zorgt naar verwachting voor een verlaging van de administratieve lasten. Hiermee wordt ook de kans op fouten en daarmee het risico op correcties en stapelfacturen voor cliënten verder verkleind.
3. Gemeenten zijn verantwoordelijk voor de verstrekkingen, het CAK voor de eigen bijdrage. Het CAK hoeft daarom per 1-1-2020 alleen nog te weten wanneer de bijdrage moet starten en (tijdelijk) stoppen. Gemeenten hebben zelf het totaaloverzicht over de Wmo-verstrekkingen (maatwerk en algemene voorzieningen met een duurzame hulpverleningsrelatie) waarvoor de cliënt een bijdrage moet betalen. Gemeenten geven dit in één totaalbericht per cliënt door aan het CAK. Doordat de gemeente het totaaloverzicht heeft, kan de gemeente de regie houden over de bijdrage die een cliënt verschuldigd is. En daardoor de communicatie met de burger beter invullen dan nu het geval is. Dit zorgt voor meer duidelijkheid voor de cliënt waar hij met zijn vragen terecht kan.

2. Context

Kaders

- Wmo 2015;
- Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 (AMvB);
- Toekomstagenda Sociaal Domein 2022 Maastricht-Heuvelland;
- Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht 2019;
- Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht 2019.

In april 2019 is de [wetswijziging abonnementstarief Wmo](#)⁶ door het parlement aangenomen. Deze wetswijziging wordt met ingang van 1-1-2020 van kracht. Tevens wordt per 1 januari 2020 het onderliggende [Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 \(AMvB\)](#)⁷ gewijzigd ten behoeve van goede implementatie en uitvoering van het abonnementstarief Wmo 2015. Deze wijziging van regelgeving heeft consequenties voor het gemeentelijk beleid en de uitvoering van de Wmo. De gemeente zal bepaalde beleidskeuzes moeten maken c.q. opnieuw bekrachtigen en deze moeten vastleggen in de

⁵ Uitzondering: Beschermd wonen en maatschappelijke opvang vallen buiten het abonnementstarief. Hiervoor blijven de huidige inkomensafhankelijke eigen bijdragesystematieken bestaan.

⁶ <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stb-2019-185.html>

⁷ <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stb-2019-319.html>

lokale Verordening maatschappelijke ondersteuning. De Modelverordening maatschappelijke ondersteuning 2015 van de VNG is hiertoe aangepast en heeft gediend als leidraad voor de (aanpassingen van) de Maastrichtse verordening.

De wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) schrijft voor dat de gemeenteraad bij verordening regels vaststelt die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het door de gemeenteraad vastgesteld beleidsplan maatschappelijke ondersteuning en de door het college ter uitvoering daarvan te nemen besluiten of te verrichten handelingen. In deze verordening wordt in ieder geval bepaald op welke wijze en op basis van welke criteria wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening (Wmo) in aanmerking komt en welke bijdrage hij daarvoor verschuldigd is.

In de gemeente Maastricht betalen ongeveer 6100 cliënten/huishoudens een eigen bijdrage Wmo (peildatum september 2019). Ongeveer 70% van de Wmo-cliënten die een eigen bijdrage betaalt, moet rondkomen van een inkomen/uitkering op of rond het sociaal minimum⁸. Voor Wmo-cliënten betekent de Maastrichtse verlaagde eigen bijdrage ten opzichte van het landelijke standaardtarief een lastenverlichting van ruim 45 euro per jaar. Hierbij wordt aangenomen dat hierdoor sprake is van lagere/minder terugbetalingen vanuit individuele bijzondere bijstand en daarmee van positieve effecten binnen bijvoorbeeld armoedebeleid, zorgmijding, etc.

3. Gewenste situatie

Om aansluiting te houden bij de gewijzigde Wmo2015 zal de vigerende Verordening maatschappelijke ondersteuning 2019 gemeente Maastricht per 1 januari 2020 aangepast moeten worden. Gezien de recente kaderstelling door de gemeenteraad op dit vlak – bij de invoering van het pseudo-abonnementstarief 2019 - ligt het voor de hand dat de toen vastgestelde kaders ook per 1 januari 2020 van kracht blijven. Dit is ook het nu voorliggende advies aan het college. Daarmee kan in dit proces volstaan worden met het juridisch-technisch aanpassen van de (gewijzigde) juridische grondslag in enkele verordenings-artikelen zodat de noodzakelijke verbinding met de gewijzigde Wmo2015 van kracht blijft.

Vijf keuzeonderdelen

Allereerst volgt een opsomming van de vijf onderdelen waar gemeenten keuzevrijheid hebben op het vlak van het eigen bijdragebeleid en die beschreven moeten worden/zijn in de gemeentelijke Verordening.

⁸ Bron: Wmo-monitor van het CAK

1. De keuze om – in algemene zin - wel/ niet een eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen te vragen.
2. De keuze om wel/ niet te kiezen voor een lager abonnementstarief voor alle cliënten van de Wmo dan het landelijk geldende tarief van €19,00 per maand.
3. De keuze om voor bepaalde maatwerkvoorzieningen en voor bepaalde algemene voorzieningen wel/geen eigen bijdrage te vragen. Hierbij moet tenminste een keuze gemaakt worden op de volgende 2 onderdelen:
 - a. Er wel/ niet voor te kiezen dat bij een woningaanpassing voor een minderjarige, de ouder bijdrageplichtig is.
 - b. Wel/ niet kiezen om het collectief vervoer uit te zonderen van het abonnementstarief.
4. De keuze om wel/niet categoriaal minimabeleid te voeren waarbij tot een nader te bepalen inkomensgrens de bijdrage niet verschuldigd is voor categorieën (huishoudtypen) cliënten die tot deze inkomensafbakening behoren.
5. De wijze waarop de kostprijs wordt berekend bij woonvoorzieningen en hulpmiddelen, zodat de betaalde eigen bijdrage deze kostprijs niet zal overschrijden.

Hieronder wordt per item de keuzemogelijkheid toegelicht, wordt het huidige kader beschreven en wordt een voorstel gedaan dat aansluit bij het eerder door de gemeenteraad gestelde kader in de Wmo-Verordening 2019.

3.1 De keuze om – in algemene zin - wel/ niet een eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen te vragen.

Gemeenten kunnen bepalen om wel of geen eigen bijdrage op te leggen aan hun Wmo-cliënten bij maatwerkvoorzieningen en bij algemene voorzieningen.

HUIDIGE KADER

Maastricht past sinds de invoering van de Wmo (2007) een eigen bijdrage toe waarbij cliënten naar vermogen bijdragen aan de kosten van maatschappelijke ondersteuning. In 2015 is dit beleidsuitgangspunt bekrachtigd en uitgebreid met de komst van de nieuwe Wmo-taken. Zie hiertoe

het door de Raad vastgestelde Addendum bij het Beleidsplan Wmo “Meer voor elkaar” 2012-2015 van de gemeente Maastricht⁹.

Deze keuze is vervolgens verwerkt in de successievelijke Wmo-verordeningen. Er is geen reden om op dit moment van dit beleid af te wijken.

VOORSTEL 1

Ongewijzigd handhaven van het huidige beleid: Maastricht past een eigen bijdrage toe bij maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen. Binnen dit eigen bijdragebeleid is ruimte voor onderscheid (zie onderdeel 3.3).

3.2 Wel / niet kiezen voor een lager abonnementstarief voor alle cliënten van de Wmo dan het landelijk geldende tarief van €19 per maand

Gemeenten kunnen het Wmo abonnementstarief voor al hun cliënten naar beneden bijstellen. In 2020 is het landelijke tarief €19 per maand. In 2019 was dit €17,50 per 4 weken.

Meerpersoonshuishoudens met 1 of 2 niet-AOW gerechtigden betalen altijd €0,- (dit is bepaald door het Rijk).

Collegevoorstel

HUIDIGE KADER

Maastricht kent sinds 2015 een verlaagde eigen bijdrage. Dit ter compensatie van de per 1 januari 2015 weggevallen Wtcg¹⁰-korting op de eigen bijdragefactuur welke van rijkswege door het CAK werd uitgevoerd. Deze verlaging komt (grotendeels) neer op het toepassen van een korting van 20% op het landelijke tarief. Deze maatregel wordt bekostigd vanuit een afzonderlijk budget dat het Rijk per 1 januari 2015 heeft overgeheveld aan gemeenten ten behoeve van gerichte maatwerk-inkomensondersteuning aan chronisch zieken en personen met een beperking. Bij ongewijzigd beleid zullen de tarieven als volgt zijn. *Let op: de periodiciteit van betaling wijzigt door de wetswijziging van 4-wekelijks naar maandelijks!*

TARIEF MAASTRICHT (korting van 20% op landelijk tarief van €19,-)	bedrag per eenheid		bedrag per jaar per cliënt
2019 (inning per 4 weken)	€ 14,00	13	€ 182,00

⁹ <https://maastricht.notubiz.nl/document/1561011/3/type%3Dpdf>

¹⁰ Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten

2020 (inning per maand)	€ 15,20	12	€ 182,40
-------------------------	---------	----	----------

Het landelijk tarievenoverzicht is als volgt:

LANDELIJK TARIEF	bedrag per eenheid		bedrag per jaar
2019 (inning per 4 weken)	€ 17,50	13	€ 227,50
2020 (inning per maand)	€ 19,00	12	€ 228,00

Voorgesteld wordt om de verlaagde eigen bijdrage ook per 1 januari 2020 te handhaven. Dit betekent dat het Maastrichtse abonnementstarief per 1 januari 2020 €15,20 per maand zal bedragen, oftewel 20% lager dan het landelijk abonnementstarief.

In het kader van het begrotingstekort in de Begroting 2020¹¹ zullen alle mogelijke opties om te bezuinigen voorgelegd worden aan de gemeenteraad, zodat in de eerste helft van 2020 tot een integraal en zorgvuldig samengesteld en afgewogen pakket aan keuzemaatregelen kan worden gekomen¹². Op dat moment is de raad opnieuw aan zet om eventueel nieuwe kaders te stellen ten aanzien van de eigen bijdrage Wmo, bij de Kaderbrief 2020. Indien dit aan de orde is, zal op dat moment ook een gedetailleerd beeld geschetst worden van de effecten van een eventuele verhoging. In de financiële paragraaf van deze nota wordt een globale inschatting gemaakt.

Gezien deze afspraak is het nu, in voorliggende nota, ook niet aan de orde om veranderingen voor te stellen die vooruitlopen op dit proces. Het is mogelijk om in het lopende jaar de hoogte van de eigen bijdrage te wijzigen.

Aanpassing verordening

De Maastrichtse Wmo-verordening zal enkel technisch worden aangepast zodat de bepalingen over de verlaagde eigen bijdrage aansluiting blijven vinden bij de gewijzigde Wmo2015. Het betreft hier aanpassing van artikel 17. Zie hiertoe de bijgevoegde "was-woord-tabel".

VOORSTEL 2

Ongewijzigd handhaven van het huidige beleid: Maastricht past per 1 januari 2020 een verlaagde eigen bijdrage toe van €15,20 per maand bij maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen (behoudens uitzonderingen). De Maastrichtse Wmo-verordening zal hiertoe enkel technisch worden

¹¹ Zie Begroting 2020 Maastricht: <https://maastricht.notubiz.nl/document/8019943/1>

¹² Zie [Procesaanpak bezuinigingen 2020 en verder](#)¹²

aangepast zodat de bepalingen over de eigen bijdrage aansluiting blijven vinden bij de gewijzigde Wmo2015.

3.3 De keuze om wel / niet een eigen bijdrage voor (bepaalde) maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen (met duurzame hulpverleningsrelatie) te vragen

Gemeenten kunnen bepalen voor welke maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen die onder het Wmo abonnementstarief komen te vallen een eigen bijdrage betaald moet worden.

Bij maatwerkvoorzieningen moet tenminste een keuze gemaakt worden op de volgende 2 onderdelen:

- Er wel/ niet voor te kiezen dat bij een woningaanpassing voor een minderjarige, de ouder bijdrageplicht is.*
- Wel/ niet kiezen om het collectief vervoer uit te zonderen van het abonnementstarief.*

Voor algemene voorziening geldt dat deze verplicht onder het abonnementstarief vallen als er sprake is van een duurzame hulpverleningsrelatie.

HUIDIGE KADER

Maatwerkvoorzieningen

De huidige praktijk is geregeld in artikel 17 Wmo-verordening. Daarin staat dat alle maatwerkvoorzieningen eigen bijdrageplichtig zijn, met uitzondering van de volgende individuele voorzieningen:

- a. rolstoelen (is wettelijk uitgesloten);
- b. de verhuiskostenvergoeding die wordt verstrekt als een financiële tegemoetkoming;
- c. voor maatwerk t.b.v. personen tot 18 jaar, behalve bij een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt; in dit laatste geval is de onderhoudsplichtige ouder/voogd/wettelijk vertegenwoordiger eigen bijdrageplichtig.
- d. Voor de kosten die het college maakt voor de collectieve vraagafhankelijke vervoersvoorziening "Omnibuzz" (daar wordt een ritbijdrage in rekening gebracht);
- e. Voor de tegemoetkoming ten behoeve van meerkosten door chronische ziekte en/of beperking.
- f. Bij aanpassingen in algemene en collectieve ruimte(n) in die gevallen waarbij het individueel gebruik daarvan door de cliënt niet aannemelijk dan wel geborgd is.

Algemene voorzieningen met een duurzame hulpverleningsrelatie

Bij een duurzame hulpverleningsrelatie¹³ gaat het om algemene voorzieningen waar(bij):

- er in belangrijke mate sprake is van persoonlijke hulpverlening (en waarbij arbeid verreweg de grootste kostencomponent is), en
- de continuïteit van de band tussen cliënt en hulpverlener belangrijk is voor de ondersteuning van de cliënt, en
- langdurig gebruik van wordt gemaakt.

Van dergelijke algemene voorzieningen met een duurzame hulpverleningsrelatie is (nog) geen sprake in Maastricht. Het huidige artikel (art. 18 Wmo-verordening), waarin wordt aangegeven dat dergelijke voorzieningen niet voorhanden zijn, is daarmee toereikend, ook per 1 januari 2020.

VOORSTEL 3

Ongewijzigd handhaven van het huidige beleid zoals beschreven in art. 17 en 18 van de Verordening.

3.4 Wel/ niet kiezen om categoriaal minimabeleid eigen bijdrage te (blijven) voeren, waarbij op basis van een inkomensgrens per type huishouden de bijdrage niet verschuldigd is.

Gemeenten kunnen inkomensgrenzen vaststellen per type huishouden. Als een type huishouden onder deze inkomensgrens valt, betaalt het geen eigen bijdrage.

HUIDIGE KADER

Naast het bepalen van het abonnementstarief voor alle Wmo-cliënten, kan een gemeente ook bepalen om categoriaal minimabeleid te voeren. Dit houdt in dat ten aanzien van één of meerdere typen huishouden (niet-AOW-gerechtigde eenpersoonshuishoudens, AOW-gerechtigde eenpersoonshuishoudens en AOW-gerechtigde meerpersoonshuishoudens) bepaald kan worden dat de eigen bijdrage op nihil wordt gesteld. Meerpersoonshuishoudens met 1 of 2 niet-AOW gerechtigden, betalen altijd €0,- (dit is bepaald door het Rijk).

¹³ <https://vng.nl/onderwerpenindex/maatschappelijke-ondersteuning/financien-wmo/brieven/implementatie-abonnementstarief-wmo>

Maastricht heeft ervoor gekozen om geen categoriaal minimabeleid te voeren binnen de Wmo. Dit vanuit het principe dat iedereen – naar vermogen – moet bijdragen aan de kosten van zijn/haar ondersteuning. De verlaagde eigen bijdrage van €15,20 per maand (2020) wordt daarmee haalbaar geacht. Daar waar individuen in financiële problemen komen door (een stapeling van) bovengebruikelijke kosten (bijv. eigen bijdrage Wmo, zorgpremie, overige medische kosten), staat individuele beoordeling en vergoeding open via de gemeentelijke Bijzondere Bijstand.

Daarbij is ook relevant dat, indien gekozen wordt voor categoriale vrijstelling van alle drie huishoudtypen op of net boven het sociaal minimum, dit ertoe leidt dat ongeveer 70% van de eigen bijdrageinkomsten wegvallen. Dit zou leiden tot een nieuw dekkingsprobleem. Hoewel hier niet voor gekozen wordt, is in de financiële paragraaf van deze nota een globale inschatting gemaakt van deze variant.

VOORSTEL 4

Ongewijzigd handhaven van het huidige beleid: Maastricht legt in principe – en behoudens bij verordening uitgezonderde voorzieningen - een eigen bijdrage op bij maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen en kent geen categoriale ontheffing op basis van inkomen.

3.5 De wijze waarop de kostprijs wordt berekend bij woonvoorzieningen en hulpmiddelen, zodat de betaalde eigen bijdrage deze kostprijs niet zal overschrijden.

Gemeenten kunnen hulpmiddelen op verschillende manieren verstrekken: in eigendom of in bruikleen (huur, lease). In de wet is opgenomen dat voor hulpmiddelen en woningaanpassingen kostprijsbewaking plaats moet vinden, oftewel de klant mag nooit meer eigen bijdrage betalen dan de kostprijs van de afgenomen voorziening. De manier van verstrekken en hoe tot de kostprijs wordt gekomen, moet opgenomen worden in de gemeentelijke verordening.

HUDIGE KADER

Maastricht verstrekt woonvoorzieningen en hulpmiddelen Wmo op diverse manieren (art 17. Wmo-verordening).

- Hulpmiddelen (rolstoelen, scootmobielen, etc.) in huur => geen kostprijsbewaking nodig
- Trapliften in bruikleen: => bruikleenbedrag is doorberekende kostprijs

- Woningaanpassingen in eigendom: => normbedrag/bedrag factuur is kostprijs
- PGB's voor hulpmiddelen en woningaanpassingen bedragen maximaal de kosten zoals de gemeente zou betalen aan de gecontracteerde leverancier c.q. de ontvangen offerte: => verstrekt PGB wordt opgevoerd als kostprijs.

Deze werkwijze is adequaat, nu en in de toekomst.

VOORSTEL 5

Ongewijzigd handhaven van het huidige beleid: Maastricht bepaalt de verstrekkingwijze en de kostprijs conform het bepaalde in artikel 17 van de Wmo-verordening.

Overige aanpassingen

De verordening bevat bedragen die jaarlijks per 1 januari geïndexeerd worden. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om in de nu aangeboden verordening de daarin opgenomen bedragen aan te passen naar het prijspeil 2020. Tevens wordt, ter verduidelijking, de hoogte van de algemeen gebruikelijk klantbijdrage (zonetarief) in Omnibuzz toegevoegd.

4. Effect op duurzaamheid en/of gezondheid

De totale aanpak van de 3 decentralisaties in Maastricht-Heuvelland is gericht op duurzaamheid en het realiseren van (o.a.) een gezondere samenleving.

5. Effect op de openbare ruimte

Niet van toepassing.

6. Personeel en organisatie

Niet van toepassing.

7. Informatiemanagement en automatisering

Niet van toepassing.

8. Financiën

Omdat er enkel technische wijzigingen worden voorgesteld, heeft deze nota geen financiële consequenties.

In de nota worden evenwel 2 varianten beschreven waarvoor niet gekozen wordt, te weten het verhogen van de eigen bijdrage en het invoeren van categoriaal minimabeleid Wmo. Voor de volledigheid wordt hier toch het financiële effect geraamd zodat dit meegenomen kan worden in de totale afweging.

Financieel effect verhogen eigen bijdrage Wmo naar landelijk abonnementsstarief 2020

Indien de Maastrichtse korting die de Maastrichtse Wmo-cliënten de afgelopen 5 jaar hebben genoten, wordt afgeschaft, kan er in 2020 per cliënt €3,80 per maand méér worden ontvangen dan het geval zou zijn indien de verlaagde eigen bijdrage zou worden gecontinueerd. Met €45,60 per cliënt per jaar aan extra inkomsten, bij ongeveer 6100 eigen bijdrageplichtige cliënten/huishoudens in 2020, kan jaarlijks ongeveer €0,250 mln. (raming) aan extra inkomsten gegenereerd worden.

Invoeren van categoriaal minimabeleid Wmo

De gemeente kan ten aanzien van één of meerdere typen huishouden (niet-AOW-gerechtigde eenpersoonshuishoudens, AOW-gerechtigde eenpersoonshuishoudens en AOW-gerechtigde meerpersoonshuishouden) de eigen bijdrage op nihil stellen. Meerpersoonshuishoudens met 1 of 2 niet-AOW gerechtigden, betalen altijd €0,- (dit is bepaald door het Rijk).

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de maatwerkvoorziening Hulp bij het Huishouden. Dit is de voorziening waarin de grootste groep eigen bijdrageplichtigen is vertegenwoordigd en geeft een representatief beeld voor de totale populatie eigen bijdrageplichtigen in de Wmo.

Klanten HbH naar huishoudtype en inkomensklasse 2019 – Maastricht (Bron: CAK)	éénpersoons, niet AOW gerechtigd	éénpersoons, AOW gerechtigd	meerpersoons, niet AOW gerechtigd	meerpersoons, AOW gerechtigd	huishoud type onbekend
ink negatief	-	1	1	2	-
ink tot € 17.033	587	1314	12	16	18
ink € 17.033-22.632	172	910	45	159	21

ink € 22.632-23.525	16	63	2	30	4
ink € 23.525-35.000	75	306	86	342	39
ink € 35.000-40.000	9	43	31	46	11
ink € 40.000-45.000	5	18	14	28	2
ink € 45.000-50.000	1	10	21	21	2
ink € 50.000-55.000	4	8	11	18	1
ink € 55.000-60.000	2	7	5	5	1
ink vanaf € 60.000	5	17	25	12	5
ink onbekend (wordt opgevraagd)	-	-	-	-	5
TOTAAL	876	2697	253	679	109
Procentueel	19%	58%	5%	15%	2%

De rood-gearceerde aantallen betreft Wmo-cliënten/huishoudens op en net boven het sociaal minimum. Het gaat hier dan om ongeveer 70% van alle bijdrageplichtigen. Invoeren van categoriaal minimabeleid Wmo voor alle huishoudtypen zou betekenen dat ongeveer 4250 personen/huishoudens geen bijdrage van €182,40 per jaar betalen. De gemeente zou dan ruim €775.000 minder aan eigen bijdrageinkomsten ontvangen. Deze variant wordt niet voorgesteld in deze nota.

9. Aanbestedingen

Niet van toepassing

10. Participatie tot heden

Niet van toepassing nu enkel een technische wijziging aan de orde is.

11. Voorstel

Alle in hoofdstuk 3 beschreven deelvoorstellen zijn integraal verwerkt in de bijgevoegde Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht 2020. Voor de wijzigingen wordt verwezen naar de bijgevoegde 'was-wordt-tabel'.

1. Instemmen met bijgevoegd raadsvoorstel en daarmee de gemeenteraad te verzoeken de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht 2020 vast te stellen

12. Uitvoering, evaluatie en vervolg

Het tijdpad ziet er als volgt uit:

Vaststelling door college gewijzigde verordening	26 november 2019
Raadsronde	10 december 2019
Raadsvergadering	17 december 2019

Collegievoorstel